

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 39C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222051
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117222051.3

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v spore žalobkyne: S. I., E.. XX.XX.XXXX, I. Z.Á. XX, E., zastúpená: JUDr. Eva Matejová, advokátka, Hollého 12, Nitra, proti žalovanému: A. D., E.. XX.XX.XXXX, I. X. X, XXX XX G., o zaplatenie 15.749,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 15.749,- €, úrok 8% ročne zo sumy 14.261,18 € od 21.01.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 14.261,18 € od 19.08.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 15.11.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 15.749,- € (pozostávajúcu zo sumy zvyšku dlhu vo výške 14.261,18 €, úroku 8% ročne vo výške 306,41 € a úroku z omeškania 5,25% ročne vo výške 1181,41 €), úrok 8% p.a. zo sumy 14.261,18 € od 21.01.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% p.a. zo sumy 14.261,18 € od 19.08.2015 do zaplatenia a žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov konania.

Zo žaloby vyplýva, že žalobkyňa žila v spoločnej domácnosti so žalovaným, pričom približne v máji 2013 mali záujem o kúpu bytu prostredníctvom Štátneho fondu rozvoja bývania. Vzhľadom na túto skutočnosť bolo potrebné vyplatiť 20% z hodnoty bytu z vlastných finančných prostriedkov a zároveň bolo potrebné, aby príspevok zo Štátneho fondu rozvoja bývania bral len ten zo strán sporu, ktorý bol v tom čase v trvalom pracovnom pomere a tým bol žalovaný. Z toho dôvodu sa strany sporu dohodli, že na účet žalovaného požičia žalobkyňa vlastné finančné prostriedky, z ktorých časť si požičala vo výške 15.000,- € od matky a ďalšiu časť vo výške 10.000,- € získala pôžičkou z Tatra banka, a.s. Suma vo výške 10.000,- € bola z účtu žalobkyne na účet žalovaného poslaná dňa 01.07.2013 a suma vo výške 15.000,- € bola na účet žalovaného poslaná priamo z účtu matky žalobkyne. Následne však žalobkyňa zistila, že predmetné finančné prostriedky neboli použité na kúpu nehnuteľnosti, tak ako bolo medzi účastníkmi dohodnuté, a preto žiadala, aby jej požičaná suma vo výške 25.000,- € bola vrátená žalovaným. Keďže žalovaný so žalobkyňou nespolupracoval a predmetné finančné prostriedky jej vracal len v malých splátkach, uzavrela žalobkyňa so žalovaným Dohodu o uznaní dlhu medzi dlžníkom a veriteľom zo dňa 21.01.2014, v zmysle ktorej žalovaný uznal svoj dlh voči žalobkyni vo výške 18.800,- €, pričom bolo dohodnuté, že finančné prostriedky vo výške 18.800,- € vráti žalobkyni spolu s 8% úrokom v lehote do 28.02.2014. Finančné prostriedky neboli následne žalobkyni zo strany žalobcu uhradené v stanovenom termíne do 28.02.2014, došlo len k čiastočným úhradám zo strany žalovaného. Preto žalobkyňa podala na žalovaného trestné oznámenie dňa 13.01.2016. V priebehu konania nedošlo k sporu o samotnom požičaní peňažnej sumy. Žalobkyňa a žalovaný, proti ktorému bolo trestné konanie vedené, obaja zhodne potvrdili, že finančné prostriedky boli požičané. Vo svojej výpovedi žalovaný uvádza, že mu žalobkyňou boli požičané v máji 2015 peňažné prostriedky v sume 25.000,- €. Žalovaný potvrdil, že finančné prostriedky postupne vracal, pričom v čase svojej výpovede

na polícii dňa 01.02.2016 mal vedomosť o zostatku dlhu vo výške 17.275,- €. Zároveň žalovaný potvrdil, že spolu so žalobkyňou spisali Dohodu o uznaní dlhu medzi dlžníkov a veriteľom s tým, že dlžná suma vtedy predstavovala 18.800,- €. Žalovaný potvrdil, že si je plne vedomý dlhu voči žalobkyni a má v úmysle tento dlh jej postupne splácať, nakoľko úver na jeho okamžité splatenie nie je schopný z banky získať. Existenciu dlhu žalovaný nepopiera, dokonca aj mailom zo dňa 08.06.2016 prostredníctvom zástupcu adresovaným zástupcovi žalobkyne potvrdil, že uznáva dlh a je ochotný ho hradiť v mesačných splátkach s tým, že navrhuje uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Dlh nebol zo strany žalovaného do dnešného dňa uhradený. Žalobkyni bolo zo strany žalovaného k dnešnému dňu uhradených 4.538,82 € titulom vrátenia pôžičky. Dlh teda ku dňu podania žaloby predstavuje z pôvodných 18.800,- € sumu 14.261,18 € spolu s príslušenstvom. Príslušenstvo pohľadávky predstavuje dohodnutý úrok vo výške 8% ročne zo sumy istiny od 21.01.2014 do zaplataenia. Žalovaná suma mala byť vrátená žalobkyni už ku dňu 28.02.2014, ku dňu 01.03.2014 ročný úrok z omeškania predstavuje 5,25 % z dlžnej sumy od 01.03.2014 zaplataenia. K 01.03.2014 mala žalobkyňa od žalovaného uhradenú sumu vo výške 603,20 €, preto odo dňa 01.03.2014 si nárokuje žalobkyňa úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 18.196,80 € do zaplataenia, teda 1.181,41 €, ako aj úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 14.261,18 € od 19.08.2015 do zaplataenia.

Podľa § 137 písm. a) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti. Podľa ustanovenia § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk. Podľa ustanovenia § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

V danom spore súd bez nariadenia pojednávania rozhodol o žalobe podľa § 137 písm. a) CSP rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovel. Žalovanému bola uznesením č.k. 39C/31/2017-35 zo dňa 17.01.2018, doručeným žalovanému do vlastných rúk dňa 22.02.2018, uložená povinnosť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Lehota 10 dní uplynula dňa 05.03.2018. Žalovaný listom zo dňa 05.03.2018 doručeným súdu dňa 08.03.2018 (po lehote) požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 12.03.2018 z dôvodu, že bol po prevzatí uznesenia na pracovnej ceste v X., ako aj z dôvodu, že potrebuje dostatočný čas na zabezpečenie dôkazných podkladov pre tvrdenia, ktoré bude na svoju obranu uvádzať vo vyjadrení. Najmä potreboval zadovážiť kópie výpovedí S. I. na Okresnej prokuratúre v Trnave, výpovede, ktoré uviedla v trestnom konaní voči jeho osobe a ktoré spomína v žalobe, ako aj z dôvodu, že potrebuje túto lehotu predĺžiť, aby stihol dostatočne konzultovať svoje vyjadrenie s advokátom. Žalovaný skutočnosť, že bol na pracovnej ceste v Rakúsku súdu nepreukázal, povinnosť vyjadriť sa v lehote 10 dní (a to ani v prípadnej dodatočnej lehote v zmysle žiadosti žalovaného) bez vážneho dôvodu nesplnil, v uznesení bol súčasne poučený o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, čím boli dodržané podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa citovaného ustanovenia § 273 CSP.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni ako procesne úspešnej strane konania priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné odvolanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

V takom prípade možno proti rozsudku vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).